

met de herders voorstellend, en een Nimf van Nic. Poussin. De zoldering in de voorste kleine kamer was door van der Werff zeer goed beschilderd. De heer Flinck vertelde, dat hij eerst eene groote verzameling gravures had gehad, maar dat hij vervolgens handteekeningen bijzonder lief had gekregen, omdat zij de eerste gedachten der schilders bevatten, en hij vertoonde eene groote verzameling teekeningen, welke de heeren von Uffenbach slechts vluchtig konden bezichtigen, omdat zij door den heer van Alkemade waren genoodigd, die hen weder verscheidene merkwaardige boeken liet zien, waarvan de heer Zacharias getrouwelijk aantekeningen maakte, welke hij in zijn dagboek opnam. Onder anderen hield ook de legende der gravin van Holland, die zoovele kinderen in eens ter wereld had gebracht als het jaar dagen telt, hen bezig. Later kwam van Alkemade's neef, Henrick Graham, bij hen. Dit jonge mensch studeerde op het gymnasium, en had van zijnen oom teekenen geleerd, en wel zóó vlug, dat hij na één jaar oefenens reeds zijn meester in het teekenen van medailles overtrof. Ook oefende hij zich in het snijden van steenen en verzamelde hij antieke medailles, maar zijn oom keurde dit af en klaagde dat men de zaken betreffende het vaderland om uitheemsche dingen verwaarloosde. Hij kende wel 500 personen in Holland, die antieke medailles met veel moeite en kosten verzamelden, terwijl er nauwelijks 20 waren, die aan oude en nieuwe Hollandsche munten zich gelegen lieten liggen. Ook vertelde hij, dat de uitgever van zijn werk over de *Munten der graven van Holland* maar weinig exemplaren verkocht en hierover geklaagd had. Het was over elven, eer de bezoekers er aan dachten en naar huis gingen. De heer van Alkemade had hen veel beleefdheid bewezen, niet alleen koffie, tabak en een glas wijn hun voorgezet, maar ook door